

GYÁSZ

Elhunyt Tábori Nóra színművész; a magyar színházművészet kiemelkedő alakját szerdán érte a halál - közölte a Vígszínház.

GYÁSZ

Elhunyt Tábori Nóra színművész; a magyar színházművészet kiemelkedő alakját szerdán érte a halál - közölte a Vígszínház. A Kossuth- és Jászai Mari-díjas, érdemes és kiváló művész 77 éves korában hunyt el. Tábori Nórát a Vígszínház saját halottjának tekinti. Temetéséről később intézkednek.

Tábori Nóra Temesváron született 1928-ban, tízéves volt, amikor édesanyjával Magyarországra költözött. Táncosnőként kezdte pályáját 1942-ben, édesanyja eredetileg járáshibájának javítására íratta tánciskolába. Később Szegeden beiratkozott Both Béla színiiskolájába, ő figyelte fel tehetségére, neki köszönheti, hogy 1943-ban levizsgázott az akkori színiakadémián.

Szombathelyen Szalay Károly magántársulatának tagja lett, majd Győrben, Sopronban, Pécsen lépett föl a tánc mellett főként szubrett szerepekben.

Első igazi prózai szerepét Szegeden játszotta 1949-ben, Gorkij Ellenségek című darabjában. 1951-ig játszott a Tisza-parti városban, akkor a Vígszínház elődjéhez, a Magyar Néphadsereg Színházhoz szerződött.

A Vígszínházban egy ideig naivákat, munkásnőket játszott, aztán megtalálták a testéhez, lelkéhez közelebb álló figurák. Kritikusok szerint politikai bombaként robbant 1956-ban az Antigoné egy átdolgozott előadása, amelyben ő alakította a címszerepet.

Nagy darabok nagy szerepeit játszhatta el később: volt Roxane (Rostand: Cyrano), Pearce-né (Shaw: Pygmalion), Kvasnya (Gorkij: Éjjeli menedékhely), Orbánné (Örkény: Macskajáték). Legnagyobb sikere talán Jónásné alakítása volt Csurka István Házmestersirató című darabjában.

Írta: hvg

2005. november 23. szerda - Módosítás: 2005. november 23. szerda

Számos filmben is játszott, így a Merénylet, az Esős vasárnap, a Kárpáthy Zoltán, a Jó estét nyár, jó estét szerelem, A Pendragon legenda, a Szépek és bolondok, a Fekete gyémántok, az Abigél, az Uramisten és a Sztracsatella című alkotásban.

Humorára a kabaré világában is felfigyeltek; szívesen játszott rádióban, televízióban. Máthé Erzsivel közös jeleneteiben egyszerű, szókimondó asszonyságot formált meg.

Jászai Mari-díjas lett 1957-ben és 1961-ben, érdemes művész 1975-ben, kiváló művész 1981-ben. 1992-ben elsőként részesült életművéért a Pro Comedia-emlékdíjban. 1994-ben megkapta a Kossuth-díjat, az országos színházi találkozó díját és a Ruttkai Éva-emlékdíjat.